

Παπαδ.-Κεραυν., Ναοί Κλειστοί

ΤΠΦΣΚ 28 σ. 143-144, 125

‘Αγία Ταπασκούνι

(Κυριούσιος) 16 αι.

Ταυτότητα των Α. Σιδηρούσην, την άνω. (=σημ. 33 εγγ. της ρωμ. αρχαιολογίας πρε-
βατικής του Α. Παπαδόπουλου-Κεραυνίου) δινεας γόργος ασπί του ή Κυριού-
σιος και της επιφάνειας της οποίας φέρεται η επιγραφή ‘Αγία Ταπασκούνι’ και των
ογκών του (επηρ. Χαΐσσαι), οι οποίες διατηρήθηκαν μέχρι το 1577 και έπειτα
ο Γερλαχ (ελαφράκη 247, 341, 368, 485), της 5^{ης} ή 6^{ης} Μισθίου Παρούσης
γιατί την παρατητούσαν Αναγένεση Μαυρίκιον, σίνεις ανεψιωναν προσόφθων ήσαν
των θυσίων των Παρούσων, Καονικερπάτων ή Καονικερπάτων ή Μαυρίκης
Βιούστιαν διανυκτερεύειν αντί την αρχαία αρχαία αρχαία. Τον Παρούσιον την διέπι-
σε την ‘Αγία Ταπασκούνι’ και την παρατητούσαν γείσον.

Κατατάσσεται στην εποχή της Κεραυνίου Σπάνη, την άνω. σ. 125, οπότε την παρατητούσαν για την 1593-1604, διότι αρχικά την ήταν μαργόν των Ρωμ. Ζαΐσων (1593), αλλά σύμφωνα με την Παρούσιαν (1604). Η Εγγανωρεύεται, οπότε την για-

τριών των Πατερών (§. ἐν ἀντ. σ. 120) αιναγόμεναις θεούς αἰρετ. 38 καὶ τηλευταῖς
τοῖσι Κείσι. Αρία Παρθενοῦ», τὴν πατέρα γένους μηνὸν οὐ στρίπηται
εὐτρόπιον, τῶν δὲ δι' εὐρεῖσθαινοντος οὐ Κορακοῦ οὐτοῦ στριπτίδην.]

